

Nəcməddin MÜRƏTÖV

* * *

Dedişi hərzələri özü də qanmır bu gədə,
Yox ki abir-həyası, zərrə utanmır bu gədə.

Yaradır qalmaqalı, sonra durub gendə baxır,
Bitmir ki hoqqaları, bundan usanmır bu gədə.

Salıb sırtıqlığına haqq sözü almır vecinə,
Yorulmur lağlağıdan, bezmir, usanmır bu gədə.

Dirəşir hər kəs ola, söyləyir "qatıq qaradır",
Etməklə etirafı səhvini danmır bu gədə.

Bilmir ağsaqqal, uşaq, ağlına nə gəldi deyir,
Bircə kəsdən özünü aşağı sanmır bu gədə.

O qəder zəhlə tökül, hamı ona nifrində,
Nəcməddin, de niyə bəs od tutub yanmır bu gədə.

* * *

Demədim dərdimi yox, kimsəyə, naçar qaldım,
Həsərdindən o gülün bir ömür bimar qaldım.

Görmədim nəşə, sevinc, ruhumu sis sardı, duman,
Kədərle həmdəm olub inlədim, ağlar qaldım.

Edərdim "üf" demədən canımı uğrunda fəda,
Etməməkdən özüməndə onda xəcil, xar qaldım.

Lağ, rişxənd eylədilər ətrafa laqeydliyimə,
Olmadı bir izahım, köks dolu qubar qaldım.

Çatdım istəklərimə uyğu, xəyaldə təkçə,
Gerçəkdə bircəsindən dadmadım nubar, qaldım.

Nəcməddinəm, deyirəm bu da bir tale oyunu,
Qismətə yazılıb, qəlbə tarimar qaldım.

* * *

Günahımı a gözəl, mən səni candan sevirəm,
İlk baxışdan sevirəm, gördüyüm andan sevirəm.

Sanki aləm dəyişib, sirlə bir əhval duyuram,
Ay üzündən nur alıb hər tərəf, hər yan, sevirəm.

Səsinin təsnəsiyəm, bircə kəlmə söz de uyum,
Bu səhrə, lütf elə ki, söyləyim "can, can", sevirəm.

Gözləyim bəs nə qədər yetmək üçün de vüsala?
Bu istək adı deyil, ay sənə qurban, sevirəm.

Görünür düşməmişən mən tək heç eşq oduna,
Düşsən, soyləyəsən: "yandım ay aman, sevirəm".

Nəcməddinəm, eyləyən ruhumu fəth bu sevda,
Bəxtimə ən xoş əta verdi laməkan, sevirəm.

* * *

Qayıda haqq yoluna çasmağıyla onu azan,
Saflaşmaq imkanındır san-şərəfli ay Ramazan.

Tanrının istəyi bu-"Mənə xatir tut orucu,
Səhvlərdən keçərəm, yüngül olar xeyli cəzan.

Sultandır on bir aya, yandırar, yayar günahı,
Fürsəti vermə boşə, bərcü ver, cənnəti qazan.

Düşünüb əşrəfinin xeyrini, verib qərarı,
"Kamilleş, belə deyib tap rahatlıq tale yazan".

Bu oruc fərz olunub diqqət elə hikmətinə,
Ruhunu cəmlə ona, almamağa səylə qəzan.

Nəcməddin, varlığını köklə bu ibadətine,
Rəbbindən rəhmi dile, bil ki var tərəzi, mizan.

* * *

Min bir belə yetişər insana ac nəfsindən,
Hər dərdədən şəfa tapar, olmaz əlac nəfsindən.

Kimesə istəyinə yetmək üçün bəs eləsə
Bir arşın, ağrı görər yeddi qulac nəfsindən.

Gəlsə güc ad-sanına bil gətirər əksiklik,
Kütləşər varlığında haqq inanc nəfsindən.

Gözünə pərdə çəkər, başı qarışar elə ki,
Anlamaz da özünə yağıdır, qaç nəfsindən.

Çal-çapında itirər, çaş salar da haqq-hesabı,
Qazancından çox olar veridiyi bac nəfsindən.

Nəcməddin, təklif ola xeyli vara kimdənse,
Razı olma başına qoysa da tac, nəfsindən.

* * *

Topla, yığ hər nə qədər, anla, qalar dünyada,
İnsan oğlu şərəfi, şamla qalar dünyada.

Varlığında hərənin fərqli,ayrı qüdrəti var,
Mümkün, ömründəki tək anla qalar dünyada.

Haqq yolunda savaşan heç tərəddüd eyləmədən
Edənlər şövqlə fəda canla qalar dünyada.

Aqıl, müdrikliyi var, illəri öncə görən,
Cöhrəsində sökülən danla qalar dünyada.

Uyub şeytan şərhinə, fitnə-fəsad aşığı də,
Əməlinəndən tökülən qanla qalar dünyada.

Nəcməddin, tək-tək olar belələr bizlik deyil ha,
Tanrıdan, kim necə ad-sanla qalar dünyada.

* * *

Rahatlıq tapmaq üçün haqqı yaşat qəlbində,
Dərkindən hər əmələ qur da "sirat" qəlbində.

Tələsik vermə qərar kimsəni incitməyə, yox,
Gözləyən, mümkün, ola bəlkə nicat qəlbində.

Düz-dürüst kimliyini anlayıb yerini tanı,
Bundan ötrü özünə ver hesabat qəlbində.

Əksiklik sayma da yox, səhvlərdən etirafı,
Belədə sözlərinə sevgini qat qəlbində.

Dünyanın haqq, ya nahaq, dürlü hal-əhvalları var,
Səylə yaşamağa qur nurlu həyat qəlbində.

Nəcməddin, diqqət elə olmamağa bəd əməlin,
Xeyirxahlıq isə özünə zirvə yarat qəlbində.

* * *

Hərənin öz "düz"ü var, bir-birindən fərqli "düz"ü,
Necə ki boy-buxunu, ayrı tamam çöhrə, üzü.

Eyni bir mətləb üçün gəlməyə ortaq qərara,
Nəslərin başqa olar fikrini ifadə sözü.

Nadanın, anlamazın, həm kalın saysız növü var,
Sor ondan kimdir "igid"?- söyləyər: "tək bircə özü".

Nəfsi ac məxluqatın söhbətini açma da heç,
Məşğuldur çal-çapına, qalıb orda-burda gözü.

Tərslərin tərs işinin ağrısı dəhşətli olur,
Qopar yazıq qananın köksü yarısında közü.

Güvenib ağlına de təkçə haqqı Nəcməddin,
Düşünmə nə deyəcək hardasa bərəndə yüzü.

* * *

Mümkünsüzdür daşınam düz-dürüst, haqq fikrimdən,
Keçməz, yox, vermərəm izn bircə nahaq, fikrimdən.

Hər işdə çox düşünüb sonra verirəm qərarı,
Bax, bundan yanlış olan gendir. İraq, fikrimdən.

Dinləməyi sevirəm, öyrənəm kimdən nəyisə,
Cəmləyirəm yarada köklü maraq, fikrimdən.

Müdrək, aqilləri çox dünyamızın, onlardan,
Əxz etdim, varsa nəşə sirsə, soraq fikrimdən.

Yalan, böhtan, rıyanın önünə sipərdi sözlüm,
Sarsıdan zərbə görür olsa yaraq, fikrimdən.

Nəcməddinəm, demirəm kimsəyə, de mən deyən,
Var saysız üstün olan fərqli, qıraq, fikrimdən.

* * *

Hərzə, hədyan deyənə tutmağı züü, ar bilirəm,
Ətrafımda beləsi say- hesabsız var, bilirəm.

"Düzlərin" qarşısına ciddi-cəhdlə sədd çəkən,
Mərifətdən kasad, həm başda dərkə dar, bilirəm.

İmkanlıya yarınb haqqı nahaqqa satanı,
Olacaq, "vaxt işidir" şübhə-şeksiz xar, bilirəm.

Et diqqət "sağ-soluna" ehtiyatlı davran ki,
Xırda səhvin böyüyər eldə olar car, bilirəm.

Yaxşını görməyə müddə sifarişlər alan,
Gözünü kor eyləyən, var qulağı kar, bilirəm.

Nəcməddinəm, deyirəm xeyli çasıb insanlıq,
Bundandır dünyamızda sonsuz ahu-zar, bilirəm.

* * *

Görmədim bir nəzənin ki, sənə bənzər tay ola,
Ahutək gərdən çəkə, üz nur səfəqli Ay ola.

Tanrının hökmü ilə huri-mələklər rəsmi
Nəqş edər, gözlər xumar, qaşlar gərili yay ola.

Görkəmi gəl-gəl deyən, həm can üzə işvə-nazı,
Həsərdindən təşnəyə hərdən vüsali pay ola.

Aşığı məmnun edər ondan olan anlıq sevinc,
Sonrası verə kədər, köksə dolu, lay-lay ola.

Şadlanar qismətine düşəm belə, lap onda da,
Gözlərdən qanlı yaş axa müddə se, lay çay ola.

Nəcməddin, bir kimsədə dilədiyin bu nəm-nişan
Mümkünsüz, vallah, inan, dönə-dönə hey say, ola

* * *

Anladım kimliyini söylədiyin tək kəlmədən,
Qəlbimə saldın həmin anda şübhə-şəkk kəlmədən.

Sanırdım arxa-dayaq özümə mən səni müddə,
Qandırdın ki, əlini mənədən daha çək, kəlmədən.

Aramızda yaradıb sərhəd, dedin ki, dur, dayan,
Ruhuma "olmaz" sözlün həkk eylədin, həkk, kəlmədən.

Yaxınlıq, doğmalığa son söylədi dilin necə,
Ağrılarla eylədi onlar məni tək, kəlmədən.

Səhvini etirafın da belədə gəlməz kara,
Adı deyil bu yara, çox sınımsam, bərk, kəlmədən.

Halımı sorma daha, indi başqa Nəcməddinəm,
Kim dedi yadlığını varlığımə ək, kəlmədən.

* * *

Surətəni əks olunub, sevgili yar, qəlbimdə,
Ayrıyıq, dərdli Kərəm həsrəti var qəlbimdə.

Nə vaxtdır gözləyirəm, yox ki vüsaldan xəbər heç,
Qurbanım var o günə, bax bu qərar qəlbimdə.

Hər günüm ilə dönür, yatmıram uzun gecələr,
Toplanırsən şübhə qədər xeyli qubar qəlbimdə.

Həmdənim yox ki soram eşq oduna çarə, əlac,
Bax gör, meydan sulayır, geştdədir xar qəlbimdə.

Tək xəyallar yetişir dadıma ki, qalmağa şad,
Ümidim olmamağa dərdə şikar qəlbimdə.

Nəcməddinəm, şükürüm var belə tale yazıma,
Yaradıb lütfü ilə sevgi-azar qəlbimdə.